Reverzní inženýrství

3. Analýza tříd v C++

Ing. Tomáš Zahradnický, EUR ING, Ph.D. Ing. Josef Kokeš

České vysoké učení technické v Praze Fakulta informačních technologií Katedra počítačových systémů

Verze 2019-10-22

1/30

Obsah

- Třídy a struktury
 - Třída vs. struktura
 - Rozložení v paměti a určení velikosti
 - Dědičnost
 - Polymorfismus
- Run Time Type Information
 - Motivace
 - Operátor typeid
 - Operátor dynamic_cast

Třídy a struktury

Klíčová slova class a struct znamenají přesně to samé, jediný rozdíl spočívá v odlišné výchozí ochraně prvků: Zatímco class má standardně svůj obsah private, struct ho má public. Tím pádem jsou následující dvojice zápisů ekvivalentní:

```
class C {
  public:
    int m_Field;
};

class C {
  int m_Field;
};

struct C
  private
  int m_Field;
};
```

```
struct C {
  int m_Field;
};
```

```
struct C {
  private:
    int m_Field;
};
```

Struktury

Podívejme se na vzorovou struct a způsob, jak je uložena v paměti:

Vzorová struktura

```
struct SampleStruct {
  char f_Char;
  short f_Short;
  int f_Int;

SampleStruct()
  : f_Char(0x11),
    f_Short(0x55AA),
    f_Int(0x12345678)
  {
  }
};

SampleStruct g_Struct[4];
```

Rozložení SampleStruct v paměti

Jak vidíme, všechna pole ve struktuře jsou zarovnána podle zarovnávacích pravidel ABI. To je důvod, proč je pole f_Short zarovnáno na 2-bajtovou hranici. Proč je ale vycpávka jednou 0x00, pak 0x31, 0xF3, a 0x9A?

4/30

Určení velikosti struktury I

Struktura může být alokována buď na zásobníku, nebo na haldě. Struktury na zásobníku jsou alokovány instrukcí sub esp, __LOCAL_SIZE a jejich velikost je součástí výrazu __LOCAL_SIZE. Pro alokování struktury za běhu na haldě používáme klíčové slovo new nebo funkci pro alokaci paměti jako malloc, HeapAlloc, nebo LocalAlloc. Tyto funkce přijímají velikost struktury jako svůj argument.

Alokace struktury pomocí malloc

```
$0xc, %esp
0x80483c2
           <main+18>:
                       sub
0x80483c5
           <main+21>:
                       push
                              $0x8
                                                      // Velikost struktury
0x80483c7
           <main+23>:
                       call
                              0x8048370 <malloc@plt>
                                                         EAX := ukazatel na str.
0x80483cc
           <main+28>:
                       movb
                              $0x11.(%eax)
                                                      // ptr->f_Char=0x11
                                                      // ptr->f_Short=0x55AA
0x80483cf
           <main+31>:
                       movw
                              $0x55AA,0x2(\%eax)
0x80483d5
           <main+37>:
                       Tvom
                              $0x12345678.0x4(%eax)
                                                      // ptr->f_Int=0x12345678
0x80483dc
           <main+44>:
                       add
                              $0x10, %esp
```

Určení velikosti struktury II

Alokace pomocí operátoru new

Alokace pomocí operátoru new je podobná jako v předchozím případě, až na to, že je pro strukturu zavolán její konstruktor, pokud existuje. Tento případ vypadá následovně:

Alokace struktury pomocí operátoru new

```
0x4006d1
                                                     $0x8, %edi
           <main(int, const char**)+75>:
                                               mov
                                                                         // Velikost struktury
0x4006d6
                                               callq 0x400580 <_Znwm@plt>// Volání operátoru new
           <main(int, const char**)+80>:
0x4006db
           <main(int, const char**)+85>:
                                                     %rax,%rbx
                                                                         // Uložit ukazatel this do RBX
                                               mov
0x4006de
           <main(int. const char**)+88>:
                                                     %rbx,%rdi
                                                                         // Zkopírovat ukazatel this do RDI
                                               mov
0x4006e1
           <main(int, const char**)+91>:
                                               callq 0x400752 <SampleStruct::SampleStruct()>
0x400752
           <SampleStruct::SampleStruct()>:
                                               push
                                                     %rbp
0x400753
           <SampleStruct::SampleStruct()+1>:
                                               mov
                                                     %rsp,%rbp
           <SampleStruct::SampleStruct()+4>:
                                                     %rdi.-0x8(%rbp)
0x400756
                                               mov
0x40075a
           <SampleStruct::SampleStruct()+8>:
                                                     -0x8(%rbp),%rax
0x40075e
           <SampleStruct::SampleStruct()+12>: movb
                                                     $0x11,(%rax)
                                                                         // ptr->f_Char=0x11
0x400761
           <SampleStruct::SampleStruct()+15>: mov
                                                     -0x8(%rbp),%rax
0x400765
           <SampleStruct::SampleStruct()+19>: movw
                                                     $0x55aa.0x2(%rax)
                                                                         // ptr->f Short=0x55AA
0x40076b
           <SampleStruct::SampleStruct()+25>: mov
                                                     -0x8(%rbp),%rax
0x40076f
           <SampleStruct::SampleStruct()+29>: movl
                                                     $0x12345678,0x4(%rax)/ ptr->f_Int=0x12345678
           <SampleStruct::SampleStruct()+36>: pop
0x400776
                                                     %rbp
0x400777
           <SampleStruct::SampleStruct()+37>: retq
```

Určení velikosti struktury III

Další metody

Velikost struktury se dá dále odvodit z instrukcí, které s ní pracují. Pokud má být obsah struktury zkopírován nebo je použito pole struktur stejného typu, můžeme často využít instrukce jako mul k zjištění velikosti struktury. Například:

```
for( i=0; i<N; ++i )
  pStructureArray[i].f_Field=0;</pre>
```

Neoptimálně pomocí mul

Lépe pomocí add

```
mov $0x600ec8,%rax // začátek pole
loop:
movb $0x11,(%rax)
add $0xc,%rax // posun na další prvek
cmp $0x603da8,%rax // konec pole
jne loop
```

Dědičnost I

Strukturovaný datový typ může jako svoji položku využít další strukturovaný datový typ. Na tom není nic zvláštního. Strukturovaný datový typ může také dědit z dalších strukturovaných datových typů. Podívejme se, jak vypadá případ vícenásobné dědičnosti. Předpokládejme, že máme class dědící z CUnknown (viz dále v sekci Polymorfismus) a z další třídy Rect. Základní třída CUnknown implementuje počítání odkazů, zatímco Rect obsahuje 4 inty. Společně tvoří třídu CRef countedRect.

```
typedef struct Rect {
  int f X, f Y, f Width, f Height:
} Rect, *RectPtr, **RectHandle;
class CRefcountedRect : public CUnknown, public Rect {
 public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPV0ID* ppv0bject );
                                      CRefcountedRect(int x, int v, int w, int h)
                                       : m_Area(w*h) {
                                          f_X = x; f_Y = y; f_Width = w; f_Height = h;
                                      }:
    virtual
                                      "CRefcountedRect():
   virtual int
                                      get_Area() const { return m_Area; }
                                      get Rect() const { return static cast<const Rect*>(this): }
    const Rect*
 protected:
    int m_Area;
}:
                                                                       4 D > 4 A > 4 B > 4 B > -
```

Dědičnost II

Rozložení CRefcountedRect v paměti								
	CRefcountedRect*-	pVMT	(viz	dá	le)			
7fffffffe0c0:	CUnknown*	d0 00	c 40	00	00	00	00	00
		m_RefCount						
7fffffffe0c8:		01 00	00	00	00	00	00	00
		f_X			f_Y			
7fffffffe0d0:	Rect*	_	00 0			00	00	00
7fffffffe0d0:	Rect*	_		00	20			00
7fffffffe0d0: 7fffffffe0d8:	Rect*	> 10 00	lth	00		eig	ht	
	Rect*	> <mark>10 00</mark> f_Wid	th 0 00	00		eig	ht	

Polymorfismus I

Pokud strukturovaný datový typ obsahuje virtuální metody, musí obsahovat také tabulku virtuálních metod (VMT). Pokud objekt dědí z více objektů s virtuálními metodami, dědí dvě nebo více VMT. Každá VMT je tabulkou ukazatelů na virtuální metody; všechny virtuální metody jsou volány prostřednictvím této tabulky. VMT je uložena jako první položka třídy, následovaná daty této třídy. Poté přijde druhá VMT, druhá data, atd.

```
#include <Unknum.h>
class CUnknown : public IUnknown {
 public:
   virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QuervInterface( REFIID riid, LPV0ID* ppv0bject );
    virtual III.ONG
                 STDMETHODCALLTYPE AddRef(void):
   virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);
   CUnknown(): m RefCount(1) {}
   virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }
 protected:
    volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::AddRef(void) {
 return InterlockedIncrement(&m_RefCount);
}
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::Release(void) {
 ULONG ulNewValue = InterlockedDecrement(&m RefCount):
 if (ulNewValue == 0)
   delete this;
 return ulNewValue:
```

Polymorfismus II

Pokud strukturovaný datový typ obsahuje virtuální metody, musí obsahovat také tabulku virtuálních metod (VMT). Pokud objekt dědí z více objektů s virtuálními metodami, dědí dvě nebo více VMT. Každá VMT je tabulkou ukazatelů na virtuální metody; všechny virtuální metody jsou volány prostřednictvím této tabulky. VMT je uložena jako první položka třídy, následovaná daty této třídy. Poté přijde druhá VMT, druhá data, atd.

```
#include <Unknum.h>
class CUnknown : public IUnknown {
 public:
   virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPV0ID* ppv0bject );
   virtual III.ONG
                STDMETHODCALLTYPE AddRef(void):
   virtual ULONG
                  STDMETHODCALLTYPE Release(void):
                                                    VMT
   CUnknown(): m RefCount(1) {}
   virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }
                                                    &CUnknown::QueryInterface
 protected:
                                                    &CUnknown::AddRef
   volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
                                                    &CUnknown::Release
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::AddRef(void) {
                                                    &CUnknown::~CUnknown
 return InterlockedIncrement(&m_RefCount);
}
ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::Release(void) {
 ULONG ulNewValue = InterlockedDecrement(&m RefCount):
 if (ulNewValue == 0)
```

delete this;
return ulNewValue;

4 D F 4 P F F F F F F

Polymorfismus III

Rozložení třídy CUnknown pak je:

Rozložení objektu

```
this --> +0 pVMT -----> +0 &CUnknown::QueryInterface
+4 padding +4 &CUnknown::AddRef
+8 m_RefCount +8 &CUnknown::Release
+c &CUnknown::~CUnknown
```

Volání metody skrze VMT

```
40245C mov eax,dword ptr [ebp+8]// Načíst this do EAX
40245F mov ecx,dword ptr [eax] // Načíst this->pVMT do ECX
402461 mov edx,dword ptr [ebp+8]// Načíst this do EDX
402464 push edx // Uložit this jako první arg.
402465 mov eax,dword ptr [ecx+4]// Načíst adresu metody z VMT [AddRef]
402468 call eax // Zavolat metodu
```

Pozn. 1: Možná jste si všimli, že navzdory očekávání metoda AddRef nedostala svůj argument v ECX. Důvodem je to, že STDMETHODCALLTYPE mění volací konvenci na __stdcall, a v té se všechny argumenty předávají přes zásobník. Včetně argumentů metod!

Pozn. 2: Ve třídě nacházíme před polem m_RefCount zarovnání, které jsme si vyžádali pomocí __declspec(align(8)). To bylo nutné, protože funkce InterlockedXXX vyžadují zarovnaná data.

Nastavení VMT objektu (Windows)

```
CUnknown::CUnknown():
  00401110 push ebp
 00401111 mov ebp,esp
                             VMT v CUnknown
  00401113 sub esp,44h
                              004293BC
                                        80 22 40 00 c0 14 40 00 ."@.A.@.
  00401116 push ebx
                              004293C4 20 23 40 00 10 14 40 00
                                                                 #0...0.
  00401117 push esi
  00401118 push edi
  00401119 mov dword ptr [ebp-4],ecx
                                                // this bylo předáno v ECX
 0040111C mov ecx, dword ptr [ebp-4]
  0040111F call IUnknown::IUnknown (4011D0h)
                                                // Implicitní konstruktor
  00401124 mov eax, dword ptr [ebp-4]
  // Zápis ukazatele na VMT do this->pVMT
  00401127 mov dword ptr [eax], offset CUnknown::'vftable' (4293BCh)
  0040112D mov eax, dword ptr [ebp-4]
               dword ptr [eax+8],1
                                                // Nastavení m RefCount=1
  00401130 mov
  00401137 mov
               eax, dword ptr [ebp-4]
  0040113A pop
               edi
  0040113B pop
               esi
  0040113C pop ebx
 0040113D mov
               esp,ebp
  0040113F pop
               ebp
  00401140 ret
```

Polymorfismus IV

I pokud je třída abstrakní, ale má deklarované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole this->pVMT. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
  public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPVOID* ppvObject );
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);

    CUnknown() { m_RefCount = 1; }
    virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }
    protected:
        volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};

// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

Polymorfismus V

I pokud je třída abstrakní, ale má deklarované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole this->pVMT. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
  public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface(
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);
    CUnknown() { m_RefCount = 1; }
    virtual 'CUnknown() { m_RefCount = -1; }
    protected:
        volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

Původní VMT

&CUnknown::QueryInterface

&CUnknown::AddRef &CUnknown::Release

&CUnknown::~CUnknown

Polymorfismus VI

I pokud je třída abstrakní, ale má deklarované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole this->pVMT. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
  public:
    // QueryInterface neni definována
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);
    // Konstruktor neni definován
    virtual "CUnknown() { m_RefCount = -1; }
    protected:
        volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};
// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

VMT s abstraktními metodami

&_purecall

&CUnknown::AddRef

&CUnknown::Release

&CUnknown::~CUnknown

Nastavení VMT objektu (Linux 64-bit)

```
TUnknown::TUnknown():
                                                    // Implicitní konstruktor
 00400fd0 push
                  %rbp
 00400fd1 mov
                  %rsp,%rbp
  00400fd4 mov
                  %rdi,-0x8(%rbp)
                                                    // Ukazatel this uložen do lok. prom.
  00400fd8 mov
                  -0x8(%rbp),%rax
                                                    // Ukazatel this do RAX
                  $0x4014d0.(%rax)
                                                    // VMT zapsána do this->pVMT
  00400fdc mova
 00400fe3 pop
                  %rbp
 00400fe4 retq
CUnknown::CUnknown():
                                                    // Implicitní konstruktor
 00400ff0 push
                  %rbp
  00400ff1 mov
                  %rsp,%rbp
 00400ff4 sub
                  $0x10,%rsp
                  %rdi,-0x8(%rbp)
  00400ff8 mov
  00400ffc mov
                  -0x8(%rbp),%rax
                  %rax,%rdi
 00401000 mov
                                                    // this se předává v RDI
 00401003 callq
                  0x400fd0 <IUnknown::IUnknown()> // Zde je volán implicitní konstruktor
 00401008 mov
                  -0x8(%rbp),%rax
 0040100c movq
                  $0x401490,(%rax)
                                                    // VMT zapsána do this->pVMT
 00401013 leaveg
 00401014 reta
```

VMT rozhraní IUnknown

```
000000000004014d0 <_ZTV8IUnknown+16>:
+0 0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+8 0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+10 000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+18 000000000000000000 empty
```

VMT třídy CUnknown

+18 000000000000000 empty

```
0000000000401490 <_ZTV8CUnknown+16>:
+0 000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+8 000000000400976 <CUnknown::AddRef()>
+10 000000000400994 <CUlknown::Release()>
```

Polymorfismus VII

Adresy abstraktních metod ve VMT jsou nahrazeny adresou funkce _purecall. Tato funkce zavolá handler purecall, pokud existuje, a potom ukončí program, pokud už ho neukončil sám handler.

Zdrojový kód funkce _purecall z purevirt.c

```
void __cdecl _purecall( void ) {
 _purecall_handler purecall = (_purecall_handler) DecodePointer(__pPurecall);
  if( purecall != NULL )
   purecall();
    /* shouldn't return, but if it does, we drop back to default behaviour */
  #if defined ( DEBUG)
    _NMSG_WRITE(_RT_PUREVIRT);
  #endif /* defined ( DEBUG) */
  /* do not write the abort message */
  _set_abort_behavior(0, _WRITE_ABORT_MSG);
  abort();
```

Tabulky virtuálních metod v reverzním inženýrství

Jak jste si všimli, pokud má objekt VMT, tak konstruktor nastaví ukazatel na ni. K tomu dochází i tehdy, když konstruktor neexistuje — v takovém případě to udělá implicitní konstruktor (např. konstruktor IUnknown). Protože VMT je globální tabulkou sdílenou všemi instancemi jednoho objektu, můžeme:

- použít ukazatel na VMT k určení, zda je neznámý objekt určitého typu porovnáním jeho ukazatele na VMT se seznamem známých VMT;
- prozkoumat ukazatele v paměti objektu; pokud ukazují na VMT, našli jsme vícenásobnou dědičnost;
- prozkoumat ukazatele v každé VMT a identifikovat kód, který patří danému objektu.

Výše uvedené informace můžeme dále rozšířit studiem informace o typu objektu, která je použita v RTTI.

Motivace I

Na slajdu 9 používáme static_cast<const Rect*>(this) k přetypování ukazatele this na ukazatel na Rect. Ukazatel Rect* je také ukazatelem "this" odvozené třídy a je odlišný od ukazatele

CRefcountedRect* this. Jaký kód se skrývá za static_cast?

```
CRefcountedRect::get_Rect() const:
 004027C0
           push
                  ebp
  004027C1
           mov
                  ebp.esp
  004027C3
                  esp.48h
           sub
 004027C6
           push
                  ebx
           push
                  esi
  004027C7
 004027C8
           push
                  edi
                  dword ptr [ebp-4].ecx
                                                          // Ulož this do ebp-4
  00402709
           mov
 004027CC
                  dword ptr [ebp-4].0
                                                          // Static cast NULL neudělá nic
           cmp
                  CRefcountedRect::get_Rect+1Dh (4027DDh)
 004027D0
                  eax, dword ptr [ebp-4]
 004027D2
                                                          // Načti this do EAX
           mov
 004027D5
           add
                  eax, 10h
                                                          // Posuň ukazatel this o 16 bajtů
 004027D8
                  dword ptr [ebp-48h],eax
                                                          // Ulož přetypovaný výsledek
           mov
 004027DB
           qmp
                  CRefcountedRect::get_Rect+24h (4027E4h)
                  dword ptr [ebp-48h],0
 004027DD
           mov
                                                          // Static_cast selhal, výsledkem bude NULL
                  eax, dword ptr [ebp-48h]
 004027E4
           mov
 004027E7
                  edi
           pop
 004027E8
           pop
                  esi
 004027E9
            pop
                  ebx
 004027EA
           mov
                  esp,ebp
  004027EC
           pop
                  ebp
  004027ED ret
```

Motivace II

Jak se vrátíme z Rect* k CRefcountedRect*? Pro zpětné přetypování ukazatele na objekt můžeme zkusit dynamic_cast:

```
const Rect* pRect = pRefcountedRect->get_Rect();
const CRefcountedRect* pRefCountedRect2 = dvnamic cast<const CRefcountedRect*>(pRect);
printf("pRefcountedRect=%p\npRefcountedRect2=%p\n", pRefcountedRect, pRefcountedRect2);
1>c:\users\...\tokens.cpp(892): error C2683: 'dynamic_cast' : 'Rect' is not a polymorphic type
```

Zpětné přetypování není možné, protože Rect není polymorfický, tzn. nemá VMT. Tu můžeme přidat doplněním virtual destruktoru:

```
typedef struct Rect {
  int f_X, f_Y, f_Width, f_Height;
 virtual ~Rect():
} Rect, *RectPtr, **RectHandle;
```

Výsledek

```
pRefcountedRect = 0012FE98
pRect
                 = 0012FEA8
pRefCountedRect2 = 0012FE98
```

Jak mohl dynamic_cast vědět, že je možné ukazatel na Rect přetypovat na ukazatel na CRefcountedRect?

Operátor typeid I

Pro realizaci operátorů typeid a dynamic_cast se používá Run Time Type Information (RTTI). Podívejme se, co nám typeid přináší za informace:

Třída type_info je definována v typeinfo.h jako:

Našli jsme jméno třídy. To je velmi cenná informace!

Operátor typeid II

Když se pečlivěji podíváme na assembler z minulého slajdu, zjistíme nesoulad typů. Proměnná rtiCRefcountedRect má být ukazatel na type_info, ale ukládáme do ní ukazatel na _RTTITypeDescriptor. Vnitřnosti této struktury jsou ukryty v neveřejném souboru rtti.h. V ehdata.h však nalezneme strukturu TypeDescriptor se stejným rozložením; ta deklaruje, že prvním prvkem struktury je ukazatel na VMT:

```
typedef struct TypeDescriptor {
    #if defined(_WIN64) || defined(_RTTI) /*IFSTRIP=IGN*/
        const void * _EH_PTR64 pVFTable; // Field overloaded by RTTI
    #else
        DWORD hash; // Hash value computed from type's decorated name #endif
    void * _EH_PTR64 spare; // reserved, possible for RTTI char name[]; // The decorated name of the type; 0 terminated.
} TypeDescriptor;
```

Pozn.: Za normálních okolností kompilátor nahradí operátor typeid buď instrukcí mov zapisující výsledek na výstup, nebo (pokud to nebylo možné) zavolá funkci __RTtypeid, která vrátí _RTTITypeDescriptor*.

Operátor typeid III

```
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTtypeid (
 PVOID inptr // Pointer to polymorphic object
) throw(...)
 if (!inptr) {
   throw bad_typeid ("Attempted a typeid of NULL pointer!");
   return NULL;
  __try {
   // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *) ((*((void***)inptr))[-1]):
   if (((const void *)pCompleteLocator->pTypeDescriptor) != NULL) {
     return (PVOID) COL_PTD(*pCompleteLocator);
    }
   else
     throw __non_rtti_object("Bad read pointer - no RTTI data!");
     return NULL;
    }
  __except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
                                  ? EXCEPTION_EXECUTE_HANDLER : EXCEPTION_CONTINUE_SEARCH)
    throw __non_rtti_object ("Access violation - no RTTI data!");
   return NULL;
}
```

Dynamic_cast na void* |

void* pv = dynamic_cast<void*>(pRect);

eax, dword ptr [pRect]

0040264B mov

Operátor dynamic_cast se typicky používá ke zpětnému přetypování (ze základní třídy směrem k odvozené třídě). Při přetypování na void* se volá funkce __RTCastToVoid z rtti.cpp:

```
0040264E push eax
 0040264F call RTCastToVoid (4032C8h)
 00402654 add esp,4
 00402657 mov
                 dword ptr [pv],eax
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTCastToVoid (
  PVOID inptr // Pointer to polymorphic object
) throw(...)
 if (inptr == NULL)
   return NULL:
  trv {
   return FindCompleteObject((PVOID *)inptr);
  }
  __except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
                              ? EXCEPTION EXECUTE HANDLER : EXCEPTION CONTINUE SEARCH)
  ł
   throw __non_rtti_object ("Access violation - no RTTI data!");
   return NULL:
                                                                   4 D > 4 B > 4 B > 4 B > B
```

Dynamic_cast na void* |

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *)
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - COL_OFFSET(*pCompleteLocator);

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator))
    pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator));
    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na <u>RTTICompleteObjectLocator</u> z pole ležícího před VMT. Tato struktura je privátní a nedokumentovaná.

Dynamic_cast na void* |||

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *)
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - COL_OFFSET(*pCompleteLocator);

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator))
    pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator));
    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na _RTTICompleteObjectLocator z pole ležícího před VMT. Tato struktura je privátní a nedokumentovaná. A KOHO TO ZAJÍMÁ?

Dynamic_cast na void* IV

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *)
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - pCompleteLocator->offset;

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (pCompleteLocator->cdOffset)
        pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - pCompleteLocator->cdOffset);
    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na _RTTICompleteObjectLocator z pole ležícího před VMT. Tato struktura je:

```
typedef struct _RTTITypeDescriptor {
 void* __vftbl; // VMT pointer
                 // ??
 void* data:
 char d name[1]: // Mangled data type name
} _RTTITypeDescriptor, TypeDescriptor;
typedef struct _RTTICompleteObjectLocator {
 DWORD
                                 signature;
                                                              // version of the structure, COL_SIG_REVO==0
                                                              // offset of this VMT in the complete class
 LONG.
                                 offset;
 LONG.
                                 cdOffset:
                                                              // construction displacement offset
 TypeDescriptor*
                                 pTypeDescriptor;
 _RTTIClassHierarchyDescriptor* pClassHierarchyDescriptor;
RTTICompleteObjectLocator:
```

Dynamic_cast na ne-void* |

Pokud použijeme operátor dynamic_cast s datovým typem odlišným od void*, zavolá MSVC interní funkci __RTDynamicCast.

```
const CRefcountedRect* pRefCountedRect2 = dynamic_cast<const CRefcountedRect*>(pRect);
  00402C58
           push
                                                                         // 0 pro ukazatele, 1 pro ref.
  00402C5A
           push
                 offset CRefcountedRect 'RTTI Type Descriptor' (432110h) // Cílový typ
                 offset Rect 'RTTI Type Descriptor' (4320FCh)
 00402C5F
                                                                         // Zdrojový typ
 00402C64 push 0
                                                                         // Offset VMT uvnitř objektu
  00402C66 mov
                 eax.dword ptr [ebp-0A8h]
                                                                         // Objekt na přetypování
 00402C6C push eax
 00402C6D call __RTDynamicCast (40331Eh)
  00402C72 add
                 esp.14h
 00402C75 mov
                 dword ptr [ebp-OACh].eax
                                                                         // Ulož přetypovaný výsledek
```

Jak vidíme, samotný _RTTITypeDescriptor* postačuje k ověření, zda CRef countedRect dědí z Rect. Jak je toto ověření provedeno?

Dynamic_cast na ne-void* |

```
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTDynamicCast (
 PVOID inptr, // Pointer to polymorphic object
 LONG VfDelta, // Offset of vfptr in object
 PVOID SrcType, // Static type of object pointed to by inptr
 PVOID TargetType, // Desired result of cast
  BOOL isReference) // TRUE if input is reference, FALSE if input is ptr
 throw(...)
    PVOID pResult=NULL:
    _RTTIBaseClassDescriptor *pBaseClass;
    // dynamic_cast returns nothing for a NULL ptr
    if (inptr == NULL)
     return NULL;
    __try {
     PVOID pCompleteObject = FindCompleteObject((PVOID *)inptr);
      _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator=(_RTTICompleteObjectLocator*) ((*((void***)inptr)))-1)):
      // Adjust by vfptr displacement, if any
      inptr = (PVOID *) ((char *)inptr - VfDelta);
      // Calculate offset of source object in complete object
      ptrdiff_t inptr_delta = (char *)inptr - (char *)pCompleteObject;
      if (!(CHD_ATTRIBUTES(*COL_PCHD(*pCompleteLocator)) & CHD_MULTINH)) {// if not multiple inheritance
        pBaseClass = FindSITargetTypeInstance( pCompleteLocator, (_RTTITypeDescriptor *) SrcType,
                                               (_RTTITypeDescriptor *) TargetType );
      } else if ...
      // Zde isou větve pro vícenásobnou dědičnost
```

Dynamic_cast na ne-void* III

```
if (pBaseClass != NULL)
    // Calculate ptr to result base class from pBaseClass->where
    pResult = ((char *) pCompleteObject) + PMDtoOffset(pCompleteObject, BCD_WHERE(*pBaseClass));
  else
    pResult = NULL;
    if (isReference)
      throw bad_cast("Bad dynamic_cast!");
  }
}
__except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
                                 ? EXCEPTION EXECUTE HANDLER : EXCEPTION CONTINUE SEARCH) {
  pResult = NULL;
  throw __non_rtti_object("Access violation - no RTTI data!");
return pResult;
```

Dynamic_cast na ne-void* IV

Každá VMT[-1] obsahuje ukazatel <u>RTTICompleteObjectLocator*</u> pLoc; jeho pole pLoc->pTypeDescriptor->d_name nese jméno typu! Znalost jména je jen první krok. Můžeme pokračovat zkoumáním struktur uvedených níže [2, 3] a odhalit celou hierarchii!

```
typedef struct PMD {
 ptrdiff_t mdisp; //vftable offset
 ptrdiff_t pdisp; //vftable offset
 ptrdiff_t vdisp; //vftable offset (for virtual base class)
};
typedef const struct _s_RTTIBaseClassDescriptor {
  TypeDescriptor
                                *pTypeDescriptor;
 DWORD
                                numContainedBases:
 PMD
                                where:
 DWORD
                                attributes:
 RTTIClassHierarchvDescriptor *pClassHierarchvDescriptor:
} RTTIBaseClassDescriptor:
typedef const struct s RTTIBaseClassArray {
  RTTIBaseClassDescriptor *pArrayOfBaseClassDescriptors[1]: // A variable sized array
} _RTTIBaseClassArray;
typedef const struct _s_RTTIClassHierarchyDescriptor {
 DWORD
                      signature;
 DWORD
                      attributes:
 DWORD
                      numBaseClasses:
 RTTIBaseClassArray *pBaseClassArray:
} _RTTIClassHierarchyDescriptor;
```

Dynamic_cast v g++

První pohled

Podívejme se, kde jsou VMT a metadata objektů uložena v g++. Následující kód pochází z libstdc++, konkrétně z gcc-4.9-4.9.2/gcc-4.9.2/libstdc++-v3/libsupc++/dyncast.cc:

Vidíme, že i zde je ukazatel na VMT prvním prvkem strukturovaného typu a že metadata jsou uložena před VMT. Proti MSVC můžeme pozorovat jeden rozdíl: pokud je do ${\tt dynamic_cast}$ předán ukazatel NULL, MSVC vrátí NULL zatímco g++ spadne při dereferencování ukazatele NULL.

Typová informace v reverzním inženýrství

Typová informace je dalším užitečným zdrojem informace o objektu reverzního inženýrství. Můžeme získat:

- jméno třídy;
- hierarchii tříd.

K dispozici jsou skripty [1] pro IDA Pro, které tuto práci udělají za nás a vypíšou celou hierarchii.

Pokud bychom chtěli hledat tuto informaci sami, museli bychom projít kódovou sekci a hledat typický kód konstruktoru — přiřazení VMT do prvního datového prvku objektu. Z ukazatele VMT[-1] se pak dostaneme k typové informaci a můžeme ji vyextrahovat.

Literatura

- Igorsk: Reversing Microsoft Visual C++ Part II: Classes, Methods and RTTI. Available online at http://www.openrce.org/articles/full_view/23, 2006.
 - Microsoft Corp.: rttidata.h: Available online at http: //read.pudn.com/downloads10/sourcecode/os/41823/WINCEOS/ COREOS/CORE/CORELIBC/CRTW32/RTTI/rttidata.h__.htm.
- Passion_wu128: rtti.h: Available online at http://m.blog.csdn.net/blog/passion_wu128/38511957, 2014.